

عنوان مقاله:

قلمرو کاربرد اصل تاخر حادث

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی حقوق، الهیات و علوم سیاسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدباقر عامری نیا - استاد مدعو گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، مرودشت، ایران

اعظم عادلیان - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، مرودشت، ایران

خلاصه مقاله:

حادث، امری است که در عالم خارج محقق شده است و حادث در برابر معدوم به کار رفته است. بعد از اینکه امری در عالم خارج واقع شد و یقین به تحقق آن حاصل شد، از دو جهت ممکن است برای فقیه اهمیت پیدا کند؛ یکی تقدم و تاخر زمانی امر حادث است و دیگری تقدم و تاخر امر حادث نسبت به حادثیگر است. هر گاه علم و یقین به وجود چیزی وجود داشته باشد اما شک وجود داشته باشد که آیا قبل از زمان معلوم نیز وجود داشته است یا معدوم بوده است حکم به تاخر حادث می شود، پس آثار شرعی و یا حقوقی ثابت نمی شود زیرا وجود آن احراز نشده است؛ فقها از این اصل تعبیر به اصل تاخر حادث می کنند. بحث اصولی اصل تاخر حادث در مقام دادرسی بسیار شایع است همچنین این اصل در مقام وضع قانون نیز مبنا قرار گرفته است

کلمات کلیدی:

اصل تاخر حادث- کاربرد- حقوق موضوعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/633949>

